

Nr 210

Av herr **Lassinantti m. fl.**, om förstärkt stöd till ungdomens föreningsliv och fritidsverksamhet.

Ungdomens uppfostran till aktiva insatser i samhället framstår i dagens läge liksom under tidigare skeden som en samhällelig angelägenhet av första rang att ägna ingående uppmärksamhet.

Enighet synes i stort sett råda om att såväl de grundläggande som de avancerade teoretiska liksom praktiska studievägarnas utbyggnadstakt på längre sikt är bestämmande för i vilken utsträckning samhällets produktiva resurser kan komma att öka. Skolans möjlighet att meddela individuell och social fostran framstår emellertid enligt publicerat material som klart begränsad, samtidigt som det från skilda håll anförts att skolans ansvar under senare år vidgats, då hemmens och familjernas insatser för den grundläggande fostran reducerats.

Som allt mer betydelsefullt för ungdomarnas anpassning till arbetet — i skolan och utanför denna — till samhällslivet men även till hemmen framstår numera det uppfostrande arbete som utföres inom de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna. Det synes vara angeläget att statsmakterna ägnar detta arbete en ingående uppmärksamhet. Då i vårt moderna snabbt föränderliga samhälle ställes och kommer att ställas allt större krav på de unga, framstår en utbyggnad av det samhälleliga stödet till de fria och frivilliga ungdomssammanslutningarna som ytterst angelägna långsiktiga investeringar i de ungas fostran.

I årets statsverksproposition har liksom under tidigare år betydande intresse ägnats åt missanpassningsfenomenen bland de unga. Dess bättre är det i vårt samhälle ännu en mycket liten del av ungdomen, gentemot vilken samhället måste vidtaga tillrättaförande åtgärder. Det framstår som angeläget att verksamt stödja det ungdomsfostrande arbete, som leder förbi missanpassning och fram till en god samhällelig anpassning.

Under åttonde huvudtiteln behandlas i bilagan 10 till årets statsverksproposition under punkterna 298, 299 och 300 anslagen till ungdomens föreningsliv och fritidsverksamhet. Då de fria och frivilliga ungdomsorganisationerna genom sitt reguljära föreningsarbete och sina fritidsgrupper beräknas nå cirka 65 procent av ungdomen i åldern 12—25 år med en kontinuerlig verksamhet, har de nämnda anslagsposterna grundläggande intresse vid beaktandet av de samhälleliga åtgärderna för främjande av ungdomens uppfostran.

Med hänsyn bl. a. till att den samhällliga pressen på ungdomen ökar och att fritiden för ungdomarna i förvärvslivet utsträcker samt att ungdomsorganisationernas under senare åren allt intensivare och än mera målmedvetna uppfostrande arbete kräver ökade resurser, synes en effektivisering av den nu behandlade anslagsgivningen snabbt böra komma till stånd. Medel bör sålunda ställas till denna ungdomsverksamhets förfogande för experimentverksamhet och undersökningar. Vidare bör organiserad fritidsverksamhet bland skolungdom liksom även organiserade grupper bland barn under 12 år stödjas.

Under punkten 299 Bidrag till ungdomens fritidsverksamhet anför departementschefen följande: »Belastningen å förevarande anslag har under de senaste budgetåren stigit mycket kraftigt, vilket sammanhänger med dels de ökande ungdomskullarna och dels en relativ ökning av den bedrivna fritidsverksamheten. Verkställda prognoser visar, att anslagsutvecklingen kan förväntas gå i fortsatt stigande riktning. Jag har för avsikt att låta undersöka och framdeles till prövning uppta frågan om möjligheterna att — utan att bidragets stimulanskaraktär äventyras — företa sådana ändringar av bidragsgrunderna, som, om så med hänsyn till de statsfinansiella resurserna skulle visa sig nödvändigt, bör genomföras i syfte att begränsa statens ekonomiska engagemang för ifrågakvarande ändamål.»

Som framgår av bilaga¹, som fogats till denna motion, har redan en utredning rörande fritidsgruppsverksamheten genomförts av skolöverstyrelsen, varför den av departementschefen omnämnda utredningen inte synes vara påkallad.

Det synes oss vara angeläget att med erinran om fritidsgruppsverksamhetens samhällsnytta fästa riksdagens uppmärksamhet på det hot mot verksamheten, som ovan citerade uttalande kan innebära. För ungdomsorganisationerna måste uttalandet även framstå som uttryck för ett bristande intresse för deras ungdomsfostrande insatser, och det kan negativt påverka deras långsiktiga planering.

Med stöd av vad ovan anförts föreslår motionärerna att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa,

att Kungl. Maj:t vidtager åtgärder syftande till att fr. o. m. budgetåret 1959/60 förstärka stödet till ungdomens för-
eningsliv och fritidsverksamhet.

Stockholm den 24 januari 1958

R. Lassinanli

Viola Sandell

Erik Adamsson

¹ Överlämnad till vederbörande utskott.